

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Valentin Guțu, în numele inculpatului Borș Andrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 iulie 2013 și sentinței Judecătorei Drochia din 25 mai 2011, în cauza penală în privința lui,

Borș Andrian Anatolie, născut la 04 august 1980, originar și domiciliat r-l Rîșcani s. Pelenia,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 24.01.2011-25.05.2011
2. în instanța de apel: 16.06.2011-24.11.2011
30.07.2012-12.07.2013
3. în instanța de recurs: 14.03.2012-12.06.2012
24.09.2013-27.11.2013

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Drochia, din 25 mai 2011, Borș Andrian Anatolie, a fost condamnat în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 2 000 unități convenționale, ce constituie 40 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în organele de drept pe un termen de 5 ani, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoarea i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 5 ani.

2. Potrivit sentinței, Borș A.A., activînd în funcția de inspector operativ de sector al postului de poliție Corlăteni al Comisariatului raional de poliție Rîșcani, numit în această funcție prin ordinul MAI nr. 56 EF din 15.02.2008, fiind astfel persoană cu funcții de răspundere, avînd în virtutea funcției deținute permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, abilitat potrivit prevederilor art. 2 a Legii cu privire la poliție nr. 416-XII din 18.12.1990, cu funcții de apărare a vieții, sănătății, onoarei, demnității, drepturilor, libertăților, intereselor și averii cetățenilor de atentate criminale și alte atentate nelegitime, nerespectând restricțiile impuse de prevederile Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr. 90-XVI din 25.04.2008 pentru a nu comite acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup sau alte

interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, acționând în mod intenționat și din interes material, la 30.06.2010 sub pretextul de a nu înregistra oficial pentru ulterioara examinare, informația cu privire la accidentul rutier, care s-a produs la 28.06.2010, pe traseul Bălți-Briceni, în apropierea s. Corlăteni r-ul Rîșcani, în care a fost implicat automobilul de model Opel Vectra cu numărul de înmatriculare DR AP 969, condus de Bantaș Vitalii, în rezultatul cărui fapt a fost tamponat un ied ce aparținea cet. Ursu G. din s. Corlăteni r-ul Rîșcani, a extorcat de la Bantaș V., bani ce nu i se cuvin, în sumă de 5 000 lei, pe care i-a primit de la ultimul la 01.07.2010, în jurul orei 10.10, în ograda gospodăriei sale din s. Pelenia r-ul Drochia.

Tot el, activînd în aceeași funcție și avînd aceleași atribuții de serviciu, la 28.06.2010, ca urmare a stopării scuterului de model „Viper”, cu care se deplasa Hăbășescu V., pe strada din s. Corlăteni r-ul Rîșcani, stabilind că ultimul conducea scuterul fără cască de protecție, urmărind scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, a extorcat și a primit pe loc de la Hăbășescu V. suma de 50 lei pentru a nu îndeplini acțiunile ce țin de obligațiunile sale de serviciu, manifestate prin constatarea contravenției, întocmirea procesului-verbal contravențional în privința acestuia.

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

3.1 Procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Borș A.A. să fie condamnat în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă de 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2 000 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 3 ani, cu confiscarea de la condamnat a sumei de 5 000 lei – dobândiți ilicit de la Bantaș V. și 50 lei primiți ilegal de la Hăbășescu V., ca rezultat al comiterii infracțiunii de corupere pasivă, cu trecerea forțată și gratuită a mijloacelor bănești nominalizate în folosința și proprietatea statului.

În motivarea apelului, procurorul a invocat, că instanța eronat a tratat prevederile art. 90 Cod penal, urmînd să țină cont de circumstanțele cauzei, dar nu de circumstanțele care atenuază și agravează răspunderea penală, deoarece asemenea circumstanțe nu au fost stabilite. Infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, este social periculoasă și a fost comisă cu folosirea situației de serviciu, însă instanța n-a ținut cont de circumstanțele respective, cît și de faptul, că conform art. 61 alin. (1) Cod penal, pedeapsa are ca scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane. Pedeapsa aplicată nu corespunde și este inadecvată celor săvîrșite de inculpat. Corectarea lui Borș A.A., nu este posibilă fără izolarea lui de societate. Contrar prevederilor art. 106 Cod penal, instanța de fond constatînd prin sentință vinovăția inculpatului, n-a dispus încasarea în beneficiul statului de la acesta a sumei de 5 000 lei primiți ilegal de la Bantaș V. și 50 lei primiți ilegal de la Hăbășescu V.

3.2 Inculpatul și avocatul Temirov Valerii în numele acestuia, au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat pe motiv că nu există fapta infracțiunii.

În motivarea apelului său au invocat că, la emiterea sentinței au fost încălcate flagrant prevederile art. 384 alin. (4) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de judecată își întemeiază sentința doar pe probe cercetate în ședința judiciară. Instanța a pus la baza sentinței declarațiile martorilor date la urmărirea penală și nu în ședința judiciară. Instanța de fond n-a luat în considerație, că pe cauză lipsește obiectul material al infracțiunii - banii. În ședința judiciară a fost confirmat că de fapt, n-a avut loc nici un accident rutier, prin care Bantaș V. ar fi tamponat un ied, dar a avut loc o simplă sustragere.

Declarațiile inculpatului, privind nevinovăția sa, sunt confirmate integral prin materialele cauzei. În înregistrarea audio a convorbirii inculpatului cu martorul Bantaș V., ultimul a scos bani pe care îi număra, însă acești bani urmau a fi transmiși lui Ursu G., în contul achitării costului iedului. Declarațiile martorei Ursu G., confirmă că Bantaș V., a comis o sustragere. Aceasta a povestit inculpatului cele întâmplate și la propunerea lui Borș V. de a depune plîngere a refuzat, declarînd doar că vrea să-i fie restituit prejudiciul. Faptele date se confirmă și prin declarațiile martorilor Cebanu V. și Guznac D. Declarațiile martorului Bantaș V. urmează a fi apreciate critic, deoarece acesta a dat declarații contradictorii și nu se racorda la circumstanțele cauzei. Instanța de fond n-a dat apreciere raportului de expertiză criminalistică nr. 1745 din 14.07.2010, care confirmă nevinovăția inculpatului, potrivit concluziei acestei expertize la ultimul, n-au fost depistate urme de praf luminiscent.

Pe epizodul de corupere pasivă în privința lui Hăbășescu V., de asemenea lipsesc probe a vinovăției inculpatului. Nevinovăția acestuia se confirmă prin declarațiile inculpatului, martorului Hăbășescu Viorica, care a indicat că denunțul și procesul-verbal de interogare, a fost semnat de dînsa sub influența a doi colaboratori a organelor de drept. Invocă, că declarațiile acesteia expuse în sentință nu corespund celor fixate în procesul-verbal al ședinței de judecată. Nevinovăția inculpatului se confirmă și prin declarațiile martorului Bold V., însă aceste declarații n-au fost puse la baza sentinței și nu le-a fost dată apreciere juridică. Declarațiile martorului Hăbășescu Vasile urmează a fi apreciate critic, deoarece ele nu se confirmă obiectiv prin alte probe. Iar, potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, toate dubiile urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului. Consideră că urmărirea penală a fost efectuată cu grave încălcări a art. art. 19 alin. (3), 254 alin. (1) Cod de procedură penală, nefiind înregistrată video transmiterea banilor, n-a fost petrecută cercetarea corporală a martorului Bantaș V., n-au fost petrecute confruntări, reconstituiri. Borș A. este învinuit de primirea ilegală a 5 000 lei, însă contrar art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, în ordonanța de punere sub învinuire, nu este indicat numărul bancnotelor primite, nominalul lor și seria. Mai invocă, că potrivit învinuirii aduse inculpatului, reiese că acțiunile lui Bantaș V. și Hăbășescu V. conțin elementele infracțiunii de

corupere activă, însă pe aceste fapte n-au fost primite careva hotărâri, în baza alin. (4) art. 325 Cod penal. La reținerea și interogarea inculpatului și la primirea cererii de la martorul Hăbășescu V. au fost încălcate flagrant normele art. 4 alin. (2) și art. 3 CEDO, potrivit cărora nimeni nu poate fi supus tratamentelor inumane și degradante.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2011, au fost admise apelurile declarate de către inculpat și avocatul său, fiind casată sentința cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Borș A.A. a fost achitat pe art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, din lipsa elementelor infracțiunii.

Apelul procurorului, a fost respins ca nefondat.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către procuror, care a solicitat casarea acesteia în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, cu menținerea sentinței.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23.11.2011, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a conchis că, instanța de apel la judecarea apelului nu a respectat prevederile art. 414, 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și ca urmare, pripit a ajuns la concluzia de achitare a lui Borș A.A. de sub învinuirea în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de recurs, a menționat că instanța de apel apreciind critic declarațiile martorilor Bantaș V., Hăbășescu Vasile și Hăbășescu Viorica, s-a axat pe o interpretare eronată a depozițiilor consecutive și consecvente ale acestora, în favoarea inculpatului, fără să constate careva temeuri din cele stipulate la art. 94 Cod de procedură penală, care impun inadmisibilitatea probelor.

În cazul în care, instanța de apel, nu a fost de acord cu aprecierea probelor aduse în sprijinul acuzării și a ajuns la concluzia de achitare, instanța de recurs a considerat că aceasta urma să dezvăluie concluzia dată, expunându-și argumentat punctul său de vedere asupra tuturor probelor prezentate de procuror în ședința de judecată. Însă, instanța de apel, a apreciat unilateral probele administrate pe cauză, dând prioritate acelor probe care, în viziunea acestei instanțe, demonstrează nevinovăția lui Borș A.A., în detrimentul celor aduse de procuror.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 iulie 2013, apelurile declarate, au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

7.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului în comiterea epizodului coruperii pasive cu participarea lui Bantaș V. se dovedește prin declarațiile martorilor Bantaș V. (f.d. 54-57 v. 2, 49-59 v. 3), Dascal V. (f.d. 58 v. 2), Ursu G. (f.d. 59 v. 2, 51-52 v. 3), Dascal M., (f.d. 61 v. 2), Guznac D. (f.d. 67 v. 2, 14 v. 3), Ceban V. (f.d. 66 v. 2, 15 v. 3). La fel pe epizodul dat vinovăția inculpatului este dovedită și de probele materiale: - procesul verbal de primire de către CCCEC a denunțului lui Bantaș V. din 30.06.2010 (f.d. 9-10 v. 1), procesul-verbal

privind marcarea bancnotelor din 01.07.2010 (f.d. 21 v. 1), ordonanța din 01.07.2010 de ridicare a dictafonului și purtătorului SD (f.d. 27-28 v.1), procesul-verbal de efectuare a interceptării și înregistrării comunicărilor din 01.07.2010 (f.d. 29-30 v.1), procesul verbal de examinare a obiectului din 02.07.2010 (f.d. 32 v. 1), ordonanța de recunoaștere și atașare la materialele cauzei penale (f.d. 33 v. 1), ordonanța de efectuare a percheziției din 01.07.2010 și încheierea judecătorului de construcție din 02.07.2010 (f.d. 44, 46 v.1), procesul verbal de percheziție (f.d. 47-48 v. 1), procesul verbal de examinare a mijloacelor de probă și ordonanța de recunoașterea și atașarea la dosar a mijloacelor de probă (f.d. 144-145, 146-147 v.1), raportul de expertiză criminalistică nr. 1745 din 14.07.2010 (f.d. 135-138 v. 1).

Referitor la cel de-al doilea episod de corupere pasivă săvârșit de inculpat, cu participarea lui Hăbășescu Vasile, în opinia instanței de apel s-a confirmat prin declarațiile martorului Hăbășescu Vasile (f.d. 76-77 v. 2, 71-73 v. 3), Hăbășescu Viorica (f.d. 64-65 v. 2, 70 v. 3), Bold V. (f.d. 60 v. 2), cât și prin probele materiale scrise și anume: procesul verbal din 06.07.2010 privind examinarea Registrului nr. 1 și nr. 2 de evidență a înștiințărilor referitoare la infracțiuni și incidente (f.d. 150-166 v. 1), procesul verbal de primire a denunțului de la Hăbășescu Viorica (f.d. 01.07.2010), raportul de expertiză grafologică nr. 2105 din 13.08.2010 (f.d. 179-182 v. 1), procesul verbal cu privire la contravenție nr. 276517271242503 întocmit pe numele lui Hăbășescu Vasile (f.d. 187 v.1), procesul verbal din 26.08.2010 de examinare a listei apelurilor telefonice efectuate de pe telefonul mobil cu nr. 60147844 (f.d. 241-251 v.1) și ordonanța de recunoaștere acestei liste ca mijloc de probă și anexare la dosar din 26.08.2010 (f.d. 253 v. 1), răspunsul Șefului Direcției PR, Gh. Botnariuc, din 04.11.2010 (f.d. 291 v. 1), ordonanța de ridicare din 05.11.2010 a procesului verbal cu privire la contravenție nr. 276517271242503 pe numele lui Prim Mihail (f.d. 296 v. 1).

Instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului, Borș A.A., în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal - *corupere pasivă, adică fapta persoanei cu funcție de răspundere care pretinde și primește bani ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile ei de serviciu, în prezența agravantei, săvârșită cu extorcarea de bunuri.*

Potrivit art. 126 Cod penal inculpatul întrunind elementele persoanei cu funcție de răspundere (în varianta legii penale aplicabile din mai 2009), este subiectul special al componenței de infracțiune, prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, el urmînd să acționeze în corespundere cu prevederile Legii cu privire la poliție nr. 416-XII din 18.12.1990, Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr. 90-VVI din 25.04.2008 și fișei de post.

Concluzionînd legalitatea soluției judiciare privind constatarea în acțiunile inculpatului a elementelor coruperii pasive, instanța de apel a reținut prezența în cauză, a suficientelor probe ce denotă vinovăția lui Borș A.A., în extorcarea și primirea de la Bantaș V. a banilor în sumă de 5 000 lei pentru neînregistrarea și respectiv neinvestigarea cazului referitor la iedul ce-i aparținea lui Ursu G. Neefectuarea în acest aspect a careva măsuri legale, se confirmă prin lipsa pe caz a

cererii din partea proprietarei, precum și a explicațiilor persoanelor cointeresate, inclusiv a martorilor Bantaș V., Dascăl V. și Russu V., cărora împrejurările cauzei le sunt cunoscute nu din auzite, ci din cele văzute de ei la fața locului. La fel n-au fost luate careva explicații nici de la Dascăl Mihail, căruia împrejurările cauzei i-au stat cunoscute din declarațiile lui Bantaș V. Cu atât mai mult, ieșind la fața locului, după cum a relatat Ursu G., inculpatul n-a întocmit nici un act procesual, deși potrivit legii, odată ce se ocupa de investigarea cazului, era obligat s-o facă. În aceeași ordine de idei instanța de apel a reținut, că odată ce Ursu G. a refuzat să depună cerere, inculpatul nu mai putea investiga cazul dat, deoarece în corespundere cu art. 276 alin. (1) Cod de procedură penală, procesul penal în privința furtului, poate fi pornit în exclusivitate la cererea părții vătămate. Sub un alt aspect, urma a fi investigat pretinsul accident rutier, în cazul dat inculpatul urma să se autosizeze. Însă nici una din aceste acțiuni n-a fost întreprinsă de el, astfel, că la moment rămîne a fi mai puțin relevant care a fost motivul sustragerii iedului, drept urmare a impactului rutier, după cum susține Bantaș V. ori ca rezultat al neutralizării lui precum declară Ursu G., important rămînînd a fi faptul, că fără a înregistra cazul dat, inculpatul s-a implicat în soluționarea lui sub aspectul pretinderii, extorcării și determinării lui Bantaș V. de a-i oferi mită, în scop de neîndeplinire a obligațiilor de serviciu, pe care era obligat să le execute. Neexecutarea în modul stabilit de lege a obligațiilor de serviciu, în favoarea extorcării și determinării lui Bantaș V. de a transmite oferta solicitată în sumă de 5 000 lei, o confirmă și lipsa înregistrării cazului cu privire la accidentul rutier din 28.06.2010 cu participarea acestuia, în Registrele de evidență a infracțiunilor sau cazurilor similare cu infracțiuni. Mai mult ca atât, suma pretinsei mite depășește cu mult costul de piață a unui ied, precum și suma de despăgubiri materiale solicitată de proprietară, astfel, că pretinsul argument privind soluționarea conflictului pe cale amiabilă, nu poate fi acceptat drept unul veridic. De rînd cu aceasta descifrările ieșirilor și intrărilor telefonice ridicate de la compania "Moldcell" și anexate la dosar, confirmă integral declarațiile depuse de persoanele audiate pe caz pe ambele episoade de corupere pasivă.

Cît privește obiectul material al coruperii pasive - banii în valoare de 5 000 lei, ce n-au fost depistați la inculpat, instanța de apel a menționat că lipsa acestora nu-i reduce vinovăția în extorcarea lor, or potrivit doctrinei penale coruperea pasivă fiind o infracțiune-instantanee, se consumă la momentul în care făptuitorul a pretins, a primit sau a acceptat banii ori alte bunuri necuvenite sie în scopul de a îndeplini sau a nu îndeplini un act ce intră în obligațiile lui de serviciu. Ținînd cont de cele trei modalități normative de realizare a elementului material al coruperii pasive și anume: luarea sau acceptarea care trebuie să aibă ca obiect bani, titluri de valoare, bunuri, servicii, avantaje, privilegii cu caracter patrimonial; acestea să nu i se cuvină persoanei cu funcție de răspundere și ca ele să fie acceptate ori primite de către respectiva persoană pentru îndeplinirea sau neîndeplinirea, grăbirea sau întîrzierea executării obligațiilor de serviciu, pretinderea și acceptarea de bani, bunuri, avantaje nu sunt în esența lor decît acte pregătitoare ale primirii efective, pe care însă legiuitorul li-a

incriminat autonom, situându-le pe același plan cu primirea propriu-zisă. Or, infracțiunea de corupere pasivă creează - prin comportarea lipsită de probitate a subiectului - o stare de pericol (legătură și cauzalitate) pentru activitatea autorităților de stat, întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor publice, pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu de către funcționar și pentru buna reputației a acestora, creînd în societate imaginea unei totale coruptibilități, inclusiv și a organelor de drept, chemate să curme acest fenomen negativ al societății. Această urmare a (faptei) rezultă implicit din acțiunea incriminată, deoarece legea nu condiționează existența infracțiunii de producerea unei urmări.

În raport cu cele menționate instanța de apel a reținut, că anume descifrarea convorbirii între inculpat și martorul Bantaș V., la momentul transmiterii nemijlocite a banilor în latura ce ține de numărul bancnotelor, denotă adevărul celor relatate de către cel din urmă, fapt ce determină legalitatea încadrării acțiunilor inculpatului la componența "coruperii pasive". De aceea nedepistarea la inculpat a banilor preținși și primiți de la Bantaș V. este mai puțin relevantă pentru justa soluționare a cauzei în raport cu baza probatorie expusă mai sus, urmînd ca raportul de expertiză criminalistică să fie apreciat în coroborare cu restul probelor cercetate de către instanța de fond și cea de apel.

Cercetînd suplimentar baza probatorie administrată în prezenta cauză și concluzionînd vinovăția inculpatului în comiterea celor două episoade de corupere pasivă, instanța de apel a indicat, că argumentele formulate de partea apărării în favoarea achitării inculpatului sînt în contradicție cu împrejurările de fapt și aspectele de drept a cauzei și nu pot fi reținute ca fiind veridice, și au fost respinse.

Pe lîngă analiza detaliată a probelor administrate pe caz, iar în raport cu aceasta excluderea versiunilor formulate de inculpat privind nevinovăția sa, instanța de apel a indicat, că admisibilitatea probelor în corespundere cu art. 94 și 95 Cod de procedură penală urma a fi invocată după efectuarea acțiunilor procedurale sau la finele urmăririi penale, drept procedural de care partea apărării n-a beneficiat după propria sa convingere. Ulterior, fiind invocată în instanța de fond și cea de apel, admisibilitatea probelor a fost verificată prin cercetarea lor nemijlocită în ședințele de judecată, cu statuarea la baza unei concluzii de condamnare, fapt ce exclude posibilitatea înlăturării lor din procesul penal, deoarece asupra legalității fiecărei din aceste probe s-a expus atît instanța de fond, cît și cea de apel.

Instanța de apel, a specificat că, personalitatea martorului Bantaș V., atragerea lui anterioară la răspunderea penală și pretinsa ostilitate față de inculpat, aceste împrejurări n-au nici o relevanță pentru constatarea adevărului pe caz, deoarece declarațiile lui referitor la suma solicitată de către Borș A.A. pentru așa-zisa soluționare a cauzei, a fost confirmată de către martorul Dascăl V., în privința căreia nu s-a invocat careva pretenții.

De asemenea, instanța de apel a menționat, că verificarea legalității acțiunilor colaboratorilor CCCEC în cadrul percheziției și efectuării acțiunilor procedurale pe caz, țîn de competența organelor de procuratură, însă ele n-au fost invocate pe

parcursul urmăririi penale și la finele ei, partea apărării nefolosindu-se de acest drept procedural. Invocarea respectivelor ilegalități în cadrul judecării cauzei în instanța de fond și cea de apel, nu poate aduce careva atingere soluției adoptate, atâta timp, cât printr-o hotărâre legală nu este demonstrată temeinicia acestor acuzații.

Referitor la pretinsa provocare, nu și-a găsit confirmare prin datele obiective a cauzei, deoarece cumulul de probe supuse unei cercetări suplimentare de către instanța de apel și apreciate din punct de vedere al veridicității, utilității, concludentei, pertinentei și coroborării reciproce, denotă vinovăția inculpatului în comiterea coruperii pasive.

Reieșind din faptul, că rejudecarea prezentei cauze a fost efectuată după casarea ei în ordine de recurs, la recursul declarat de procurorul de nivelul Curții de Apel Bălți, care a solicitat menținerea în cauza lui Borș A.A. a sentinței de condamnare, inclusiv și în latura ce ține de stabilirea pedepsei penale, solicitarea procurorului Elena Bogdan privind admiterea apelului de bază privind înăsprirea pedepsei penale, instanța de apel a considerat-o inacceptabilă, dat fiind faptul în corespundere cu art. 436 alin. (4) Cod de procedură penală, la rejudecarea cauzei este interzisă aplicarea unei pedepse mai aspre, numai în cazul când hotărârea inițială a fost casată în baza recursului declarat de procuror pe motivul blîndeții pedepsei.

8. Hotărârile instanțelor de judecată adoptate pe caz, sunt atacate cu recurs de către avocatul Guțu Valentin, în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 7), 8), 12) Cod de procedură penală, cu rejudecarea cauzei și dispunerea achitării lui Borș A.A. privind învinuirea acestuia în infracțiunea imputată.

În motivarea recursului său a invocat că: - prima instanță a admis o cale de atac neprevăzută de lege;

- acțiunile inculpatului nu au întrunit elementele infracțiunii;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- consideră că latura obiectivă nu este confirmată prin careva probe;
- lipsesc urme de praf special pe hainele și mâinile inculpatului ceea ce infirmă primirea banilor de către inculpat;
- nu a fost săvârșit de către Bantaș V. accident rutier, ci furt, în privința căruia partea vătămată Ursu G., a refuzat să depună plîngere;
- declarațiile lui Bantaș V. sunt contradictorii;
- banii preinși, atît în primul episod, cît și în cel de-al doilea episod nu au fost găsiți la inculpat.

Mai invocă nulitatea unor acțiuni de urmărire penală, care consideră că au fost întocmite de către una și aceeași persoană, la același calculator, cu unul și același șrift, aceleași marcări, fiind lăsat loc liber pentru mențiuni referitor la persoana cu funcție de răspundere, care trebuie să emită documentele date, adică au fost întocmite de ofițerul de urmărire penală și urmau a fi semnate de persoanele cu funcție de răspundere, ceea ce consideră că este o falsificare.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal constată, că instanța de apel a conchis întemeiat vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal (în redacția legii din anul 2009), a fost confirmată în ambele epizoade prin următoarele probe: declarațiile martorilor Bantaș V., Dascăl V., Ursu G., Dascăl M., Guznac D., Ceban V., Hăbășescu Vasile, Hăbășescu Viorica, Bold V. și just a conchis că nu are temei de a aprecia critic aceste declarații, deoarece acestea au fost depuse sub jurământ și avertizare de răspundere penală în baza art. 312-313 Cod penal, fiind elocvente, consecutive și în coroborare cu materialele cauzei.

Prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni a fost demonstrată și prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în procesul cercetării judecătorești și specificate în pct. 7.1 al prezentei decizii.

Analizând materialul probatoriu, instanța de recurs statuează că majoritatea motivelor invocate de recurent, au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească în instanța de fond cât și în cea de apel, care s-a petrecut sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În opinia Colegiului, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, pe care le însușește și instanța de recurs, argumente fundamentate în fapt și în drept, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces și probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor.

Referitor la argumentele recurentului precum că, probele administrate pe caz nu confirmă vinovăția inculpatului și au fost apreciate eronat de către instanțe, Colegiul remarcă că acestea au fost invocate de apărare în apel, și ca urmare criticele date au fost examinate de către instanța de apel, care just a concluzionat că în acest context, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare. Mai mult ca atât, argumentul privind aprecierea eronată a probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept, fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, totodată s-a constatat că instanțele de judecată au examinat cauza penală prezentă fără careva abateri de la

normele de procedură și corect au apreciat probele cercetate sub toate aspectele, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

În recursul ordinar declarat de apărător, hotărîrea recurată este criticată, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 7), 8), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, instanța a admis o cale de atac neprevăzută de lege sau apelul a fost introdus tardiv; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde; sau faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificînd recursul în acest aspect, Colegiul penal constată că temeiurile invocate de apărător, nu persistă în cauză, deoarece conform textului deciziei instanței de apel, aceasta corespunde în totul cerințelor art. 414, 417 Cod de procedură penală, fiind legală și întemeiată, nefiind prezente în aceasta erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării.

Referitor, la temeiul de casare invocat de recurent, prevăzut în pct. 7) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că, prima instanță a admis o cale de atac neprevăzută de lege, instanța de recurs atestă, că acesta poartă un caracter declarativ, deoarece nu este motivat, din care considerente a fost invocat și pe ce se întemeiază recurentul făcînd trimitere la acesta, limitându-se doar la simpla indicare în textul recursului. Mai mult ca atît, acest temei nici nu a fost invocat în apel, pentru a fi obiect de discuție în instanța de apel, fiind invocat direct la etapa recursului.

Cît privește argumentele invocate de recurent referitor la nulitatea unui șir de acte procedurale, instanța de recurs reiterează că în corespundere cu prevederile alin. (4) art. 251 Cod de procedură penală, încălcarea oricărei alte prevederi legale decît cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. Iar din materialele cauzei este cert și vădit faptul, că de drepturile procedurale susmenționate, nu au făcut uz inculpatul și apărătorul său la etapele convenite, astfel, Colegiul consideră invocarea acestor nulități neîntemeiate.

Argumentul privind falsificarea actelor procedurale, de către ofițerul de urmărire penală, în opinia Colegiului nu are relevanță, recurentul nu a prezentat careva probe în acest sens ca fiind dovedit prin hotărîre judecătorească definitivă și este bazat pe interpretări subiective.

De asemenea, instanța de recurs reține, că nu se constată temeiurile cu privire la neîntrunirea elementelor infracțiunii și încadrarea juridică greșită a faptei incriminate inculpatei, fiind corectă determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte

între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune prevăzute art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal (în redacția legii din anul 2009).

Prin urmare, la judecarea recursului nu au fost constatate motive ce ar da temei de a rejudeca cauza în ordine de recurs, din care considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. art. 431, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Valentin Guțu, în numele inculpatului Borș Andrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 iulie 2013 și sentinței Judecătoriei Drochia din 25 mai 2011, în cauza penală în privința lui **Borș Andrian Anatolie**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 decembrie 2013.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Ghenadie Nicolaev